

Mi újság

a PADOSZ -nál?

A PADOSZ INFORMÁCIÓS KIADVÁNYA

Vétó és konfliktus az MVM-nél



Munkavállalói bejelentés érkezett a PADOSZ irodára, miszerint a nyugdíjba vonulók nem kapják meg a KSZ-ben rögzített és korábban (január és február hónapban) kapott tájékoztató levél szerinti juttatásokat.

A Paksi Atomerőműben működő szakszervezetek vezetői 2012. február 29-én soron kívüli megbeszélést és tájékoztatást kértek az ügyben a Paksi Atomerőmű Zrt. vezérigazgatójától. A még azon a napon létrejött megbeszélésen Hamvas István vezérigazgató tájékoztatta a szakszervezeti vezetőket, hogy a PA Zrt. kormány határozatra hivatkozó tulajdonosi utasítás alapján nem teljesíti az egyéb KSZ-ben rögzített jutalom jellegű kifizetéseket sem. (pl.: a hosszú évtizedek munkája elismeréseként járó jubileumi vagy törzsgárda jutalmakat)

E munkavállalókat érintő hátrányos intézkedés jogszerűtlensége miatt nyújtotta be a három szakszervezet a kifogását, és kezdeményezte még 2012. február 29-én az egyeztető tárgyalások megkezdését március 2-án.

Az egyeztető tárgyalásokon a szakszervezetek folyamatosan kérték a munkáltatói oldaltól a tulajdonosi elvárás, illetve utasítás dokumentumait, de ezt a munkáltató a mai napig nem teljesítette. Magát az intézkedés tényét a munkáltató soha nem vitatta, és ígéretet is tett az első egyeztető tárgyaláson a szakszervezetek által tett kérdések írásos megválaszolására. Az alapos késéssel és tartalmában kitérő válasszal megérkező levél nyilvánvalóvá tette, hogy nincs értelme a további tárgyalásnak, ezért a szakszervezeti oldal az egyeztetést

eredménytelennek nyilvánította.

A PADOSZ az ADÉSZ támogatásával 2012. március 19-én bírósághoz fordult. Kérelmezik, hogy a bíróság peren kívüli eljárásban kötelezze a Paksi Atomerőművet a Kollektív Szerződésben szereplő kötelezettségeinek teljesítésére.

Időközben az ATOMIX Kft-nél hasonló helyzet állt elő. Mivel az MVM Társaságcsoporthoz Érdekegyeztető ülésén kiderült, hogy több társaságnál is felfüggesztették a jutalom jellegű kifizetéseket, a szakszervezeti oldal március 8-án konfliktust jelentett be, és javaslatot tett, hogy a Munkaügyi Közvetítői és Döntőbírói Szolgálat közreműködésével rendezzék a konfliktus megoldását.

WeiszM

**EGYÜTT
ERŐSEBBEK
VAGYUNK!**



A tartalomból:

Vétó és konfliktus az MVM-nél	1
Március 15.-ét ünnepelte az egész ország és a világ magyarai	2
Nyugdíjas közgyűlés	3
Nemzetközi nőnap	4
A szakszervezetek célja	5
Kérdezd meg Bulendát!	6
„Minden napra egy tojás”	7
Várható események.....	8

Ismét március 15-ét ünnepli az egész ország és a világ magyarsága. Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc kitörésének évfordulója mindannyiunk számára közös ünnep.



„De, a hazámért és annak sorsáért aggódó fiatalként magaménak valloam a márciusi ifjak eszméit.”

163 évvel ezelőtt, egy maroknyi kellett életet is áldozni. fiatal és lelkes ifjú új utat mutatott

a magyar nemzetnek. Március 15-e Petőfiék példát adtak a mai fiatalok számára, hogy nem ciki közügyek-nepe, hisz a 48-as fiatalok – Petőfi, Vasvári, Jókai és társaik – tettere-je, küzdeni vágyása, változás utáni óhaja volt az, ami megfordította az országot és az egész nemzetet.

Most is valamennyi fiatal tettere-jére, változás utáni vágyára van szükség. Ők, a fiatalok, a márciusi ifjak vitték akkor is előre a nemzetet, most is szükség van rájuk. A márciusi ifjak elérték, hogy vér nélkül, minden rendzavarás nélkül reformok következzenek be. Olyan újításokat vitték véghez az országban, amelyek léte a kor elnyomottsága miatt addig elképzelhetetlen volt. Nem volt fegyverük, erős sajátorgániumuk, külföldi kapcsolataik, mégis tudtak forradalmat csinálni. Mert hittek egy eszmében, a szabadságban!

A márciusi ifjak találkozóhelye, a Pilvax kávéház nem egy kocsmavolt, hanem a polgári nyilvánosság fontos színtere. Egy kortárs szemtanú találó leírása szerint: „Ha beléptél volna esténként ezen kávéházba, azt vélted volna, hogy a parlamentbe léptél. Az ifjúságnak értelmes tagjait láttad volna ott hosszú asztalok mellett ülve a világ napi eseményeiről elmélkedni.” A 48-as fiatalok tudtak szerelmesek lenni, tudtak mulatni, tudtak szórakozni, de tudtak kötelességet is teljesíteni, hazát védeni és ha

Petőfiék példát adtak a mai fiataloknak, hogy nem ciki közügyekkel foglalkozni. A márciusi ifjaknak sikerült felébreszteni a közösségi szellemet, közösséggé varázsolni az egymás mellett élő társadalmi csoportokat, igazi összefogást létrehozni. A fiatalok minden nagy korszakváltás idején a jövő emberei voltak, ma is erre van szükség.

Körünkben jórészt hiányzik az öszszetartozás, az erkölcsösség és a közösséget összefogó eszmék. A világ figyelme az anyagiasság felé fordult, ami sokszor háttérbe szorítja a valódi értékeket. De, a hazámért és annak sorsáért aggódó fiatalok magaménak valloam a márciusi ifjak eszméit.

Úgy vélem, közös feladatunk, hogy a március 15-i forradalom eszméinek lángját megőrizzük és átadjuk az utódainknak.

Huszák Mónika



Nyugdíjas közgyűlés nőnap és jubileumi ünnepséggel

2012. március 2-án tartotta éves közgyűlését a PADOSZ Nyugdíjas Tagozata az Atomerőmű Nyugdíjas Klub Gesztenyés úti épületében.

A rendezvényen szép számmal, 109-en vettek részt nyugdíjas tagjaink, akiket Majoros János tagozatvezető köszöntött. Ügyrendi kérdések tisztázása után, hagyományosan az elmúlt évben elhunytakra emlékeztünk egy perces néma felállással.

Első napirendi pontként Lőrincz László elnök beszélt a 2011-es év történéseiről, a Munka Törvénykönyve változtatásából fakadó problémákról, melyek új megoldások kialakítását teszik szükségessé szervezetünk működésében. Tájékoztatta megjelenteket a nagysikerű Nyugdíjas napról, valamint a Humán Alapítványtól és a szakszervezetünktől igényelhető anyagi támogatások mértékéről.

Bocsor István elnökhelyettes kiegészítése után Majoros János tartotta meg évértékelő beszédét. Méltatta az összekötők munkáját, a 2011-es választásokban nyújtott segítségüket, egyben felhívta a figyelmet, hogy szívesen fogadjuk a demonstrációra

való jelentkezéseket a nyugdíjasok részéről is! János, aki dr. Germán Endrével együtt a „partos” nyugdíjasok képviselője, beszámolt Hamvas István vezérigazgató úrnál tett látogatásukról, a felvetett problémákról. Öröndetes, és a nyugdíjasok aktivitását jelzi, hogy 2011-ben két nyugdíjas tagunk is kiérdemelte a PADOSZ Kiváló Aktivista címet!

A beszámolók után következett a PADOSZ nyugdíjas nő tagjainak köszöntése a közelgő Nőnap alkalmából. Mindenki örömmel vette át az idei év ajándékát, a virágot és a bevásárló táskát.

Ez után került sor a legalább 50 éves szakszervezeti tagsággal rendelkezők ünneplésére. 50 év! Még kimondani is sok! Hét fő kapott emléklapet, amit nagy taps kíséretében vehettek át. Remélem, minél többen megérjük majd ezt a jeles eseményt, és kívánom, hogy ilyen aktív és összetartó közösségben ünnepelhesük ezt meg, mint a PADOSZ Nyugdíjas Tagozata!

KE

„A rendezvényen szép számmal, 109-en vettek részt nyugdíjas tagjaink, akiket Majoros János tagozatvezető köszöntött. „





Megünnepeztük a Nemzetközi Nőnapot.

Hagyományainknak megfelelően idén is megünnepeztük a Nemzetközi Nőnapot. Március 8-án a PADOSZ rendezésében nagysikerű ünnepségre került sor a nagyteremben. Lőrincz Lászlónak, a PADOSZ elnökének a bevezető köszöntője után Bocsor István és Weisz Mátyás PADOSZ elnökhelyettesek tartottak verses köszöntőt a hölgyek tiszteletére.

Ugye megfigyelték már, hogy amikor egy férfi nőnapra köszöntőt, pohárköszöntőt mond, igyekszik "könnyed" lenni. Évődik, bókol, szellemeskedik, szélesen teríti a szóvirágokat. Higgyék el nekem, ilyenkor csak a zavarát leplezi, nemigen tud mit kezdeni az alkalommal.

A zavarát leplezi, mert érzi, hogy az év egyetlen tavaszi napja nem feledtetheti az egész esztendő mulasztásait. Tudja, hogy ezt a férfi centrikus, rosszul berendezett világot nem lehet egy-egy gesztussal átformálni. Érzi, tudja, hogy a férfi sokszor esendőbb a nőnél, hogy áldozatvállalásban, kitartásban, teherbírásban, türésben

a gyengébb nem az erősebb. Mégis eljátssza a szerepet, a "teremtés koronájának" szerepét.

Tisztelt Hölgyeim!

Ismét csak keveset nyújtottunk, de sokat kérünk. Kezeljék továbbra is női tapintattal gyarlóságainkat, figyelmetlenségeinket, fogadják el megértéssel azt, ami elfogadtató, és nyújtsák még sokáig számunkra jó egészségben a legbecsebbet az otthon, a családi lét biztonságát, az elfogadó háttérrel. Tudjuk, a nők türelme is véges, a nők sem hibátlanok. De a nők hibái - bölcsen írta Balzac - "majd mindig a jóba vetett hitükből vagy az igaz iránt táplált bizalmukból származnak", míg a férfiak hibáinak legfőbb forrása az önhittség.

PADOSZ vezetőség

Végre lett egy nap az uniformizálódott világunkban, amikor a nő újra nő lehet, amikor virágot és bókákat kap, és talán kivételesen, előre engedik őket az ajtóban.

Huszák Mónika

Egy évvel a katasztrófa után... Tavaly március 11-én japán keleti térségében pusztító földrengés és szökőár óta egy éve telt el. Magyarországtól kezdve a világ valamennyi országából együtt érző segítség érkezett Japánba. A paksi munkavállalók a 2011. május 11-én megtartott „4000 lépés...” akciójukkal, 300 fő részvételével fejezték ki katasztrófa sújtotta japán néppel és a fukushimai atomerőmű sérülés elhárításában résztvevő japán atomerőműves kollégákkal való szolidaritásukat.

A budapesti Japán Nagykövetség 2012. március 14-én a katasztrófa egy éves évfordulóján fogadást adott, melyre meghívást kaptak katasztrófa elhárításában közreműködő, illetve szolidáris, magyarországi közreműködők, így az EVDSZ is. Az EVDSZ delegátusát Gál Rezső elnök, a paksi szakszervezeteket Bocsor István PADOSZ, Lengyel József MÉSZ elnökhelyettesek, Néber Tibor ADÉSZ elnök és Oláh József ÜT elnökhelyettes képviselte.

A fogadáson, képsorozaton mutatták be a meghívottaknak a természeti katasztrófa kezdeti következményeit és a helyreállítás jelenlegi állapotát. A japán nagykövet Ito Tecuo beszédében megköszönte a segítséget, az együttérzést, a szolidaritási akciókat, majd azt követően tájékoztatást adott a helyreállítás állapotáról. Elmondta, hogy sikerült az atomerőművet ért sérülést lokalizálni. Tájékoztatása szerint a japán szakemberek urai a kialakult helyzetnek, de a teljes elhárítás mintegy 30-40 évet fog még igénybe venni. A Japán Nagykövetség titkárával folytatott megbeszélésen az EVDSZ elnöke felajánlotta, hogy a tapasztalatsere érdekében szívesen fogadnánk Magyarországon japán nukleáris szakembereket.

B.I.

***Az új Munka Törvény-
könyv bevezetése kapcsán
a Szakszervezetek célja
megőrizni
a Kollektív Szerződés ál-
tal biztosított értékeket.***



A PADOSZ az ADÉSZ támogatásával 2012. március 19-én bírósághoz fordult. Kérelmezik, hogy a bíróság peren kívüli eljárásban kötelezze a Paksi Atomerőművet a Kollektív Szerződésben szereplő kötelezettségeinek teljesítésére.

TILTAKOZÓ NYILATKOZAT

Tiltakozunk az MVM Társaságcsoport tulajdonosának utasítása ellen, amelyben felfüggesztette a kollektív szerződésekben rögzített jutalom jellegű juttatások kifizetését!

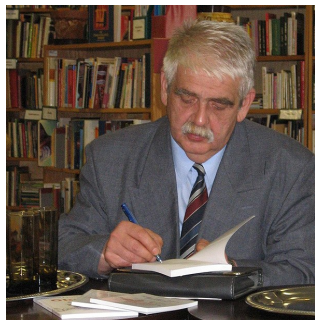
A jutalmak kifizetésének felfüggesztésével a munkáltatók el fogják veszíteni általuk legjelentősebbnek vélt motivációs eszközüket, mi, munkavállalók pedig komoly jövedelemcsökkenést fogunk elszenvedni.

Követeljük, hogy az MVM Társaságcsoport tulajdonosa és a társaságcsoporti munkáltatók szüntessék be törvénytörő magatartásukat, és teljesítsék a kollektív szerződésekben és egyéb megállapodásokban szereplő, szerződéses kötelezettségeiket!

A Tiltakozó Nyilatkozatokat keressétek a főbizalmi, bizalmiaknál és kérünk minden Paksi Atomerőmű területén dolgozót, aláírásával támogassa közös ügyünket.

GYIMESI LÁSZLÓ KÉRDEZD MEG BULENDÁT!

(folytatásokban)



Minden napra egy tojás

- Sztrájkolni kéne... - dünnyögte Józsi maga elé, amíg az első sörre vártak a Vakegér frissen terített asztala mellett. - Rá kell döbbszteni végre ezt a kormányt, hogy nem mehet így tovább. Folyton ezek a megszorító intézkedések, népnymorító csomagok!

- Mire gondolsz? - kapta fel a fejét Péter. - Tőlünk tudtommal még nem vettek el semmit.

- Egyelőre, haver, egyelőre! - rikkantott a mogorva lakatos. - Nem nézel tévét? Nem olvasol újságot? Minden ezzel van tele: rövidesen jönnek a megvonások, az adóemelések, a kedvezmények eltüntetései minden szinten, de először is a te szinteden, te majom!

- Komoly emberek mondják! - bólogatott Sanyi.

- De mennyire komolyak! - kontrázott Józsi. - Tudják a frankót. Minden marhaság helyett azonnal ajánlják a megfelelő megoldást. De ezeknek nem kell. Pedig ők állítólag - pislogott Bulendára - a mi embereink. Mit csinálnának akkor, ha nem azok lennének?

Bulenda nem reagált a megszólításra, nagyot kortyolt söréből, majd megtörölte a bajuszát. A hökkent csöndet Józsi törte meg újra.

- Erre ugye nincs történeted! Jön a nyomor, jönnek az újmódi padláslesöprések! Csak az idegenek járnak jól, mint mindig! Nézd meg, ezek az okos emberek mindent felsorolnak, mire mit kéne fordítani, mennyivel többet, mint most, s megmondják azt is, hogy mennyivel kellene csökkenteni a közös terheket. Ezek a mi embereink, csak későn vesszük észre...

- Az elmúlt időkben megmutathatták volna, hogy tudják, mi kell nekünk - szállt szembe vele Péter. - Mintha nem azért munkálkodtak volna!

- Nem azért, nem azért! A tanulópenzt meg kellett fizetniük nekik is.

- Vagyis hát nekünk - bökte közbe a hallgató Sanyi.

- Nekünk, jó! - egyezett bele Józsi. - Nem szentekből áll a világ! Meg kellett tölteniük nekik is a kamráikat, így igaz. De most, hogy jóllaktak ők is, sort kerítenek ránk! Nézd meg a javaslataikat! Nincs olyan nap, amikor ne állnának ki új ötletekkel! Minden napra egy posztkommunista ármány leleplezése, minden napra egy jobbító ötlet. Ezt nevezem én radikális demokráciának!

- Kukurikú, kotkodács, minden napra egy tojás... - húzta el a száját Péter. - Szeretném látni azt a rántottát, amit ezekből a tojásokból sütnék.

- Meglátod hamar - kiabálta Józsi. - Még eszel is belőle, pedig neked aztán nem járna! Felnének jársz iskolába, amikor még ezt sem érted!

- Volt egyszer egy falu - szólalt meg halkán, lassan az örökös szakszervezeti bizalmi.

- Egy falu! Helyben vagyunk - legyintett lemondóan Józsi. - De kíváncsi vagyok, öreg, mit tudsz összehordani az én világos érveimmel szemben!

- Összehordani? Az érveiddel szemben? - kerekedett el az öreg szaki szeme. - Nem hordok én össze semmit, különösen nem veled szemben. Csak eszembe jutott egy régi történet, egy hajdani faluról, ahol elcsapták a bírót. Nem kell meghallgatnod, csak úgy eszembe jutott.

- Mondd csak - vetette oda nagyvonalúan Józsi. - Amíg a te körödet isszuk, éppen meg is hallgathatjuk.

- Köszönöm! - válaszolta epésen Bulenda, s intett, hozhatják a sört. - Szóval egyszer egy faluban elcsapták a bírót, mert túlságosan a saját pereputtya zsebére intézte a község ügyeit. Vele bukott persze, ahogy lenni szokott, a jegyző, a kisbíró, még a harangozó is... Fölállt hamar az új eljáróság, s elkezdte rendbe hozni az előző bíró alatt tönkrement dolgokat. Jőcskán akadt tennivaló, utakat, járdákat kellett építeni, csatornát fektetni, a falu szegényeivel is törődni kellett végre...



- Új kalap kellett a falu bolondjának! - próbálta tréfára venni a dolgot Józsi, de az öreg nem hagyta eltéríteni magát a maga történetétől.

- Persze a rengeteg tennivaló rengeteg pénzt is igényelt. Most hiányzott igazán az a sok-sok tallér, ami a rokonai zsebekbe vándorolt az elmúlt években. Most lett volna helye azoknak a dénároknak, amit csak önmaguk szépségének fényezésére fordítottak bíró uramék. Ehhez jött az évszázad leghidegebb tele, majd az emberemlékezet óta legkínzóbb aszály. Szóval nem került az új bíró - és az új eljárás - irigylésre méltó helyzetbe. A régi bíró és a csatlósai elérkezettnek látták az időt, hogy újra színre lépjenek. Minden napra előkészítettek egy kis meglepetést a falu népének. Ha utat kezdtek építeni valahol, nekik azonnal volt egy olcsóbb megoldásuk. Ha nem volt olcsóbb, akkor volt javaslatuk más nyomvonalra. Ha járda épült, azonnal azt kérdezték, miért járda, miért nem közpark. Ha közpark, akkor miért nem járda... Ha olyan iparos készített valamit, aki az új bíróval volt atyafiságban, azonnal korrupciót kiáltottak. Ha a régi bíró családjához tartozott, akkor felfedezték: éket akarnak verni a falu igazi barátai közé... A harangozó azt suttogta mindenki fülébe, hogy az aszály Isten büntetése, amit az új bíró megválasztásáért róttak a falu népére. A rászorulókat támogatását a munkakerülők eltartásaként, a szegény gyermekek segítségét szemforgatásként értékelték, s minden nap közzétették, mire kellene több pénzt fordítani. Bólogattak is a falubeliek: valóban több kéne az iskolára, az orvosi rendelőre, nem ártana egy könyvtár sem, ha feltalálták volna már, egy helyi televízió...

- A bolond új keménykalapjáról nem is beszélve - csipett egyet Józsi Péter.

- A hatalom hiánya felnyitja a szemeket - bölcselkedett Sanyi.

- Várj, még nem mondtam el mindent! - vette vissza a szót az öreg. - A mire kéne többet költeni mellett ügyesen megmagyarázták bíró uramék azt is, milyen módon kell csökkenteni a falusiak kiadásait - megszüntetni javasolták a helyi adókat, csökkentették volna az árakat, ingyenessé tettek volna minden szolgáltatást a faluban.

- És ki viselte volna a költségeket? - kérdezte Péter. - Gondolom, nem a levitézlett bíró és üzletfelei.

- Hogy képzeled? Természetesen a király. Naná, hogy a király - vigyorgott Bulenda. - A varázslói teremthették volna rá az aranyat, rogyásig. Erre is bólongatott szorgalmasan a falu népe, elhiheted.

- Ennyire nem lehettek lököttek - ellenkezett Józsi. - Mindenki tudja, hogy a dolgoknak ára van. Csak jól kell megállapítani.

- Ez egy mesebeli falu volt, Józsikám - hunyorított az örökös szakszervezeti bizalmi. - Semmi köze a mi ilyen vagy olyan eljárásainkhoz. Azt sem tudták, mi fán terem a sztrájk, vagy a demonstráció. Pár hónap alatt mégis hitelüket veszítették az örök javasolgotok. Meg sem hallgatták őket. Még a falu bolondja is nevetett azokon, akik a végén nagy felvonulást szerveztek az aszály ellen...

- Biztosan megkapta az új kalapját a hivataltól! - mosolyodott el Péter.

- Azt! A régit is elvitték tőle adóba! - kötötte az ebet a karóhoz Józsi. - Beszélhettek akármit, nem jó felé mennek a dolgok. Fogtok csodálkozni, csak várjátok meg a végét!

- Én is azt mondom - simította meg az utolsó korty után a bajuszát az öreg szakí. - Várjuk csak meg a végét! És persze, addig is tartsuk nyitva a szemünket!

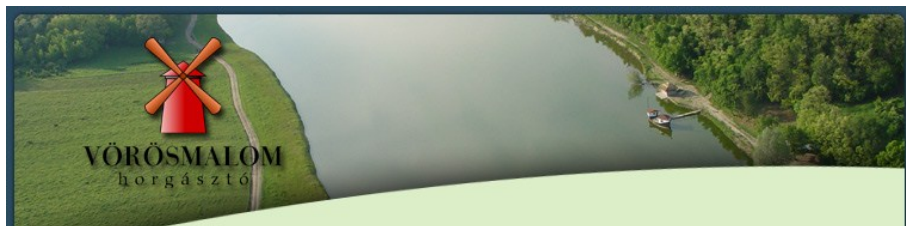
- Hogy minden nap észrevegyük azt az egy tojást! - kászálódott fel Sanyi, aki ma, még a rántottánál, elveszítette a fonalat.



„Persze a rengeteg tennivaló rengeteg pénzt is igényelt. Most hiányzott igazán az a sok-sok tallér, ami a rokonai zsebekbe vándorolt az elmúlt években. Most lett volna helye azoknak a dénároknak, amit csak önmaguk szépségének fényezésére fordítottak bíró uramék.”



EGYÜTT ERŐSEBBEK VAGYUNK!



A „horgászat minden szerelmesét” örömmel értesítjük, hogy a PADOSZ 4 db horgászjegyet vásárolt a Vörösmalom horgásztóra. Jelentkezni a jegyekért Mérges Imrénél, a **30-2521415** telefonszámon lehet.

Csók Istvánra emlékeztünk...

A paksi Nyugdíjas Klub Egyesület felkérésére Dr. Csók Sándor Lussonium díjas főorvos, 2012. március 5-én közel két órás színvonalas előadást tartott. Csók István - Dr. Csók Sándor nagyapjának édestestvére volt - a festőművész életéről, munkásságáról beszélt, sok saját személyes élményeivel színesítve. Edina lánya segítségével, diafilm vetítésével számtalan festményének bemutatásával betekintést nyerhettünk milyen szemet, lelket gyönyörködtető képek kerültek ki kezei közül.



Csók István

PAKSI ATOMERŐMŰ DOLGOZÓINAK SZAKSZERVEZETE

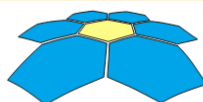
Várható események:

**Jubileumi Ün-
nepség
2012. április 26.**

Ünnepélyes keretek között kerül sor a Tekézőben az immár hagyományosnak tekinthető Jubileumi ünnepségre. A rendezvényre azok a tagtársaink kapnak meghívót, akik az idei évtől már több mint 20 éve folyamatosan szakszervezeti tagok.



HAVONTA A
BEJÁRATOKNÁL ÉS
AZ INTRANETEN!



Mi újság

a PADOSZ -nál?



A PADOSZ Információs Kiadványa

Szerkeszti:
Az Információs Bizottság munkacsoportja

Felelős kiadó:
Lőrincz László elnök

Telefon: (50) 87-08, E-mail: padosz@npp.hu